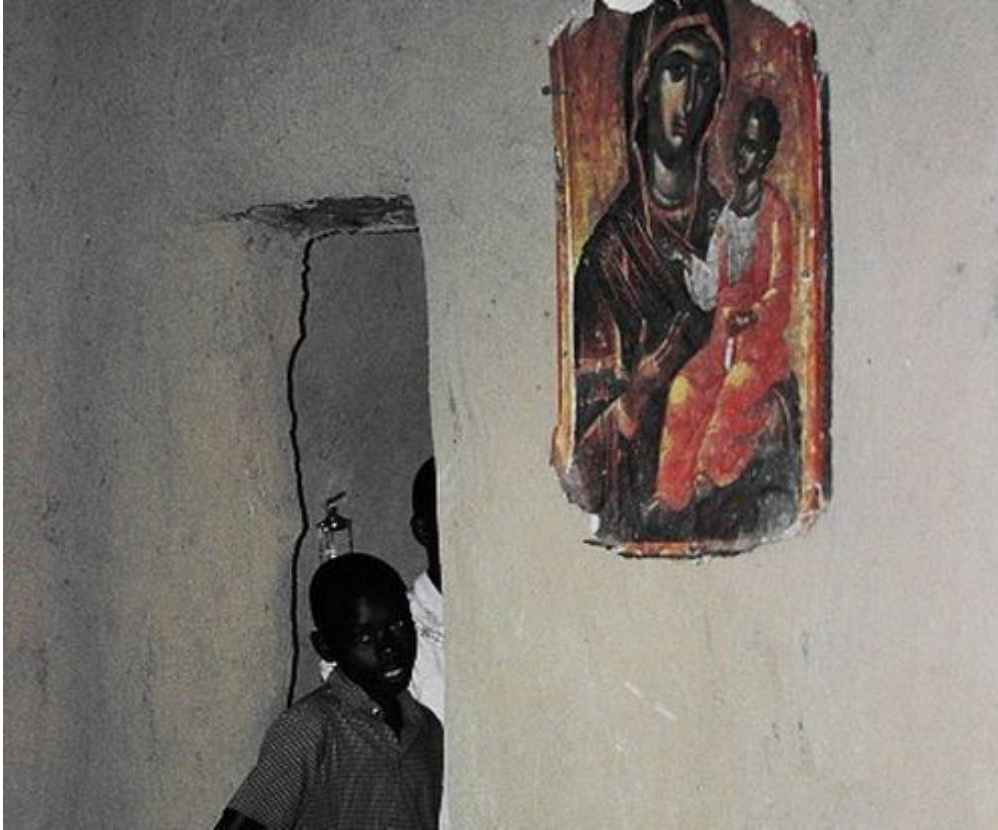
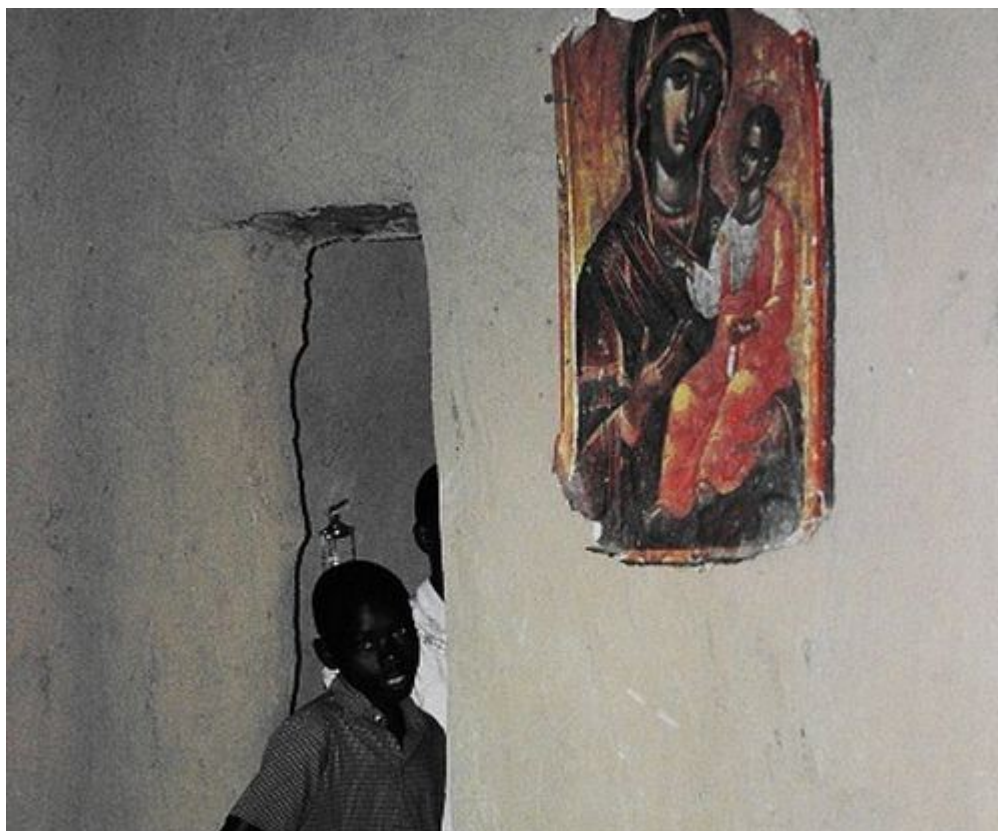


4 Ιουνίου 2016

Ο “κάτα φαντασίαν” και ο πραγματικός Χριστιανός

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)





π. Βενέδικτος Νεοσκητιώτης

Αυταπάτη Ορισμός: Νά πιστεύεις λάθος πράγματα για τόν εαυτό σου καί συνήθως κολακευτικά.

Παράδειγμα: “Έπρεπε νά τήν δώση σέ μένα τήν θέσι! Εργάζομαι περισσότερο από όλους, είμαι ο πίο έξυπνος καί οι ηγετικές μου ικανότητες είναι παραπάνω από προφανείς”.

Η ίδια η αυταπάτη καί η άγνοια είναι από μόνα τους τό μεγάλο μείον στή ζωή, άν όχι η καταστροφή της.

Καί στήν εκκλησία βλέπουμε ότι η ηθική αυταπάτη αιχμαλώτισε πολλούς από τούς χριστιανούς. Έτσι άλλοι ενώ κυλίνουνται στήν αμαρτία καί στήν διαφθορά θεωρούν τούς εαυτούς των ηθικούς καί τέλειους.

Άλλοι πάλι, έχοντας κατορθώσει μερικές αρετές νομίζουν, ότι έφθασαν στήν τελειότητα λέγοντας ο καθένας από αυτούς αυτό πού είπε εκείνος ο νεανίσκος τού Ευαγγελίου· «Ταύτα πάντα εφυλαξάμην εκ νεότητος. Τί έτι υστερώ;». Μέ τόν λογισμό αυτό εξαπατούν τόν εαυτό τους καί κοιμούνται μαζί μέ τήν αμαρτία καί μέσα στήν αμαρτία.

Ο «κατά φαντασίαν» Χριστιανός:

1. Δέχεται αμέσως τις επιδράσεις τής κοσμικής ζωής.
2. Ο προσανατολισμός του είναι κυρίως εξωστρεφής.
3. Η πνευματική του ζωή μειώνεται από τις εξωτερικές επιδράσεις
4. Είναι πιστός στο βαθμό που εκείνος φαντάζεται.
5. Στην εκκλησιαστική του ζωή κυριαρχεί ο σεβασμός των εκκλησιαστικών τύπων. Η ουσία των τύπων τον αφήνει αδιάφορο.
6. Το αγωνιστικό του ενδιαφέρον για τη ζωή τής πίστεως και τού αγιασμού περιορίζεται στα όρια που προσδιορίζει η αρχή τής ανώδυνης πνευματικής ζωής, η οποία δεσπόζει σταθερά στο πνεύμα του.
7. Προσέρχεται στα μυστήρια τής Εξομολογήσεως και τής θείας Ευχαριστίας, επειδή παραδέχεται ότι «κάνουν καλό».
8. Πιστεύει στο Θεό, όταν η ζωή του είναι χωρίς θλίψεις και δοκιμασίες.
9. Τις παρεκκλίσεις του από την ευαγγελική αλήθεια τις δικαιολογεί με το επιχείρημα τού δικαιώματος να αυτοπροσδιορίζεται.
10. Ο κατά φαντασία χριστιανός κυριαρχείται από αισθήματα ανασφάλειας.
11. Φοβάται τον θάνατο και υπάρχει μέσα του η αγωνία για το άγνωστο τέλος τής υπάρξεώς του.

Ο πραγματικός Χριστιανός:

1. Η πνευματική του αυτοσυνειδησία είναι ευαγγελική και αγιοπνευματική. Τον ενδιαφέρει η ουσία των εκκλησιαστικών τύπων.
2. Βασικός πνευματικός στόχος είναι ο αδιάλειπτος διάλογός του με τον έσω άνθρωπο τής αμαρτίας. Επιδιώκει την νέκρωσι τής αμαρτίας.
3. Στοχεύει παράλληλα στην εν Χριστώ τελείωσι με την χάρι τού Θεού.
4. Πυξίδα τής ευαγγελικής του ζωής είναι η πιστή εμμονή του στο θέλημα τού Θεού.
5. Ολόκληρη την ζωή του την βιώνει προσευχητικά, κατά το «αδιαλείπτως προσεύχεσθε».
6. Είναι άνθρωπος τής νήψεως και τής εγρηγόρσεως.
7. Βαδίζει θεληματικά την στενή και τεθλιμμένη οδό των θλίψεων και ποικίλων δοκιμασιών,
8. Ζεί στο πνευματικό κλίμα τής Βασιλείας των Ουρανών.
9. Την γνώσι τού εαυτού του την εμπιστεύεται στον φωτισμό τού Αγίου Πνεύματος. Θέλει να σκέπτεται το «δέν είμαι τίποτα, δέν γνωρίζω τίποτα καλό στον εαυτό μου».
10. Αποκρούει κάθε εσωτερικό λογισμό για κατάκτησι κάποιας αρετής ή αγιότητας.
11. Φροντίζει να αγαπά τον πλησίον του και να ειρηνεύη, κατά το δυνατόν, με αυτόν, αλλά και να αναγνωρίζει τον εαυτό του κατώτερο ενώπιον όλων των ανθρώπων.

12. Η μνήμη τού θανάτου είναι ο καθημερινός του άρτος, πού τόν στηρίζει στόν δύσκολο δρόμο τής στενής καί τεθλιμμένης οδού.

Αυτά είναι τά γνωρίσματα τής αυταπάτης καί μή καί τού κατά φαντασίαν καί αληθούς Χριστιανού.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr